

Wie jarig is trakteert!

TEKST: KARIN KOOLEN | BEELD: ANTIM

Met recht een icoon in de stad én wereldwijd een begrip: het Rotterdams Philharmonisch Orkest viert dit jaar haar 100-jarig jubileum. En... wie jarig is trakteert!

Het is een drukte van jewelste in de foyer van De Doelen. Het nieuwjaarsconcert staat op het punt te beginnen en naast een rij vaste bezoekers wordt het concertgebouw ook bevolkt door honderd nieuwe gezichten.

Angelo Alias uit de Afrikaanderwijk is een van die nieuwe gezichten. Hij staat aan een statafel in de brasserie, samen met zijn schoonmoeder Sita Bidessi, beide een ticket in de hand. Zij zijn twee van de ingelote Rotterdammers die in het kader van het eeuwfeest gratis een concert van het Rotterdams Philharmonisch Orkest mogen bijwonen.

"Met mijn klas op de middelbare school", antwoordt Angelo op de vraag wanneer zijn laatste bezoek aan een klassiek concert was. "Erg hè, terwijl ik er zo van kan genieten als ik het hoor. Mijn vriend attendeerde mij op de Facebook-oproep. Ik meldde me aan en ineens lagen er twee tickets in de bus. Hij kon zelf niet mee dus ik ben met mijn schoonmoeder!"

Kennismaken

De hele wereld mag het weten, stelt directeur George Wiegel: "Het Rotterdams Philharmonisch Orkest viert dit jaar zijn eeuwfeest." Dat feestje

begint thuis. Bij bijna alle concerten in De Doelen in 2018 wordt een wijk van honderd stoelen vrijgehouden. Aan elk concert is steeds een andere Rotterdamse wijk gekoppeld en een groep van honderd ingelote Rotterdammers kan het concert, via een aanmelding op Facebook, gratis bijwonen.

Wiegel: "Ons streven is helder: met veel Rotterdammers hebben wij nog niet kennismemaakt en het is hoog tijd daar verandering in te brengen." De aftrap was uiteraard het nieuwjaarsconcert, op 5 en 7 januari. Op 5 januari waren bewoners uit de wijk Nesseland van de partij, op 7 januari uit de Afrikaanderwijk en Katendrecht. Aan orkestlid Arjen Leendertz (contrabas) de schone taak voor die tijd de wijken in te gaan en mensen te informeren én te enthousiasmeren. "Best spannend", geeft hij toe. "Normaal zit ik veilig en anoniem achter mijn instrument op het podium, nu stond ik oog in oog met misschien wel het toekomstige publiek." Hij had ook een aantal kaarten weg te geven. Dat deed hij met veel plezier na alle leuke gesprekken die hij voerde. "Ik vind het prachtig dat wij dit als orkest kunnen doen. Wij zijn al sinds 1918 het orkest van de stad, hebben veel aan Rotterdam te danken; dan ben je niet alleen ván de stad, maar

moet je er ook vóór de stad zijn.”

Als je wilt dat mensen komen luisteren, dan kun je gaan zitten afwachten maar je kunt hen ook actief opzoeken, meent hij. “Zelf kom ik ook uit Rotterdam. Met mijn vader bezocht ik als kleine jongen al regelmatig concerten van het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Toen al wist ik dat ik op een dag op dat podium wilde zitten. Maar ook al ben je niet opgegroeid met klassieke muziek, heb je nog nooit een concert gezien, het kan iedereen raken.”

Oliebol

Paul van Daalen uit de Afrikaanderwijk is een van de bezoekers die op de oproep reageerden. Samen met zijn vriendin Marianne drinkt hij een kop koffie in de brasserie. “Normaal doe ik niet mee aan dat soort winacties”, vertelt hij, “maar het idee met die wijken sprak me aan. Ik ben zelf heel actief in Afrikaanderwijk geweest voor het behoud van sociale woningbouw. Zodoende ben ik erg bij de buurt en de bewoners betrokken geraakt. Ik woon er sinds midden jaren negentig en de wijk is van ver gekomen. Desondanks hebben veel Zuiderlingen weinig te besteden. Dan is een concertkaartje gewoon een boel geld, terwijl ze misschien wel willen komen. Dit concert voelt dus ook echt als een cadeautje!”

In zijn jeugd ging hij op nieuwjaarsdag altijd naar zijn oma. “Daar stond steevast het nieuwjaarsconcert in Wenen aan. Dan moesten we allemaal stil onze oliebol opeten!” Hij lacht. “Lange tijd heb ik me af willen zetten tegen klassieke muziek, tegen mijn opvoeding, maar inmiddels luister ik graag naar pianoconcerten van Mozart en naar de muziek van Bach, Wagner, Rachmaninov... Ik haal vaak platen in de kringloopwinkel, uit zo'n eurobak.” Toch is hij nog nooit naar een concert in De Doelen geweest. “Wel een paar keer in het concertgebouw in Amsterdam. Erg eigenlijk... Maar des te meer kijk ik er nu naar uit.”

Voetbal

Er is dan ook genoeg om naar uit te kijken. Sterker, dit concert zal een extra Rotterdams tintje krijgen, vertelt Wendy Leliveld (hoornist) als we haar op de gang tegenkomen. Ieder jaar speelt het orkest een feestelijk nieuwjaarsconcert met traditionele walsen en polka's. Hoe kun je een traditionele en van oorsprong Weense traditie een Rotterdams tintje geven, vraagt ze zich hardop

af. “Door mensen uit de wijken naar het concert te halen natuurlijk!”, geeft ze zelf het antwoord. “Soms moeten mensen even over een drempel geholpen worden. Maar het concert van vandaag zal een ode aan het orkest én aan de stad worden. Zo spelen we straks het stuk Rotterdam, van de Rotterdamse componist en metalgitarist Florian Magnus Maier, inclusief tramgeluiden, een mash-up van voetballiederen en een stukje gabber. Leuk!”

‘We spelen straks het stuk Rotterdam van metalgitarist Florian Magnus Maier, inclusief tramgeluiden, een mash-up van voetballiederen en een stukje gabber. Leuk!’

Heerlijke middag

Aan het eind van het concert hoeft Marcel Dela Haije (Katendrecht) niet lang na te denken over de vraag wat hij ervan vond. “Een prachtige voorstelling. Drie heel verschillende partijen maar alle drie erg fraai. Het stuk Rotterdam was misschien wel het mooiste, als je het mij vraagt.” Ook voor hem wat dit zijn eerste klassieke concert. “En ik ben toch een groot muziekliefhebber: van de Beatles en the Smiths tot Camel, Genesis en de negende van Beethoven. Ik ga graag naar concerten maar desondanks is dit mijn eerste keer hier. Mijn ouders ontmoetten elkaar in het koor bij een operette, maar desondanks werd er maar af en toe klassieke muziek gedraaid thuis - dat was dan meestal Strauss.”

Op de valreep spreken we Paul nog even. Hoe vond hij het? “Toen die ‘blauwe Donau’ voorbijkwam, moest ik wel effe aan mijn oude omaatje denken”, zegt hij lachend. “Mijn vriendin en ik hebben een heerlijke middag gehad. Voor ons gaat er zeker nog een bezoek aan het orkest komen!” ■

MARCEL DELA HAIJE

WENDY LELIVELD